20 Øre ugenlig.

Frihed. Lighed. Broderskab.

20 Øre ugenlig.

Arbejdet er Kilden til al Rigdom, og hele Udbyttet bør tilfalde dem, der arbejder.

Arbejdets Ordning ved Statens Overtagelse af Produktionen.

Gratis og fælles Undervisning i Statsskoler og Oprettelse af Børneopdragelsesanstalter.

Indførelse af en Normalarbejdsdag.

Almindelig, lige og direkte Valgret for alle Mænd og Kvinder fra 22-Aars Alderen.

Social-Demokraten.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.

Redaktionskontor: Nørregade 5. Ekspeditionskontor: Rømersgade 22.

Udryddelsen af alle sociale og politiske Uligheder, som deler Folket i Klasser.

Valgdag paa en almindelig Fredag. Indførelse af Ekkammersystemet.

Gratis og offenlig Retspleje.

Afskaffelsen af den staaende Hær. Indførelsen af et almindeligt Folkeværn.

Human Omsorg for Syge, Gamle og Arbejdsinvalider ved Staten.

Religionen erklæres for en Privatsag.

Nr. 175. | Abonnementspris: 2 Kr. 60 Øre Kvartalet, 88 Øre maanedlig, 20 Øre ugenlig. Enkelte Numre 5 Øre. | Torsdag den 30. Juli. | Avertisementer: 10 Øre pr. Petitlinie, modtages paa Kontoret, Rømersgade 22, St. | 1885.

Angaaende Smede og Maskinarbejdernes Strejke.

Offenligt Møde for Smede og Maskinarbejdere. I Følge omstaaende Avertisement indbydes samtlige Smede og Maskinarbejdere til et Møde, som afholdes i Aften i Rømersgade 22, den store Sal. Flere Talere udenfor Faget er indbudte for at deltage i Diskussionen om den af Mestrene iværksatte Lock-out.

* * *

„Dagbladet" vil have Hurop arresteret. Det synes, som om „Dagbladet" er blevet Maskinfabrikanternes Organ, og d'Hrr. Goos og Grove kæmper drabeligt for at gøre sig værdige til Æren. De strammer Fabrikanterne op og maner dem til at holde ud, og de lægger deres kløgtige Hoveder i Blod for at kunne undfange snilde Planer til Arbejdernes Ødelæggelse.

I Gaar har de atter faaet en Idé. Hurop, de Udelukkedes Leder, skal arresteres.

Det er Begivenheden under Skovturen i Mandags, der skal benyttes paa den Maade. Som meddelt løb der et livligt: „Ned med Estrup!", da Kongen kørte forbi Toget. „Dagbladet" skriver herom:

„Det er indlysende, at her foreligger en forsætlig (!) Fornærmelse imod Hs. Maj. Kongen, og at den er sat i Værk med al den Brutalitet (Uha!), hvorover en ophidset Arbejderhob (Det er Højres Omtale af Arbejderne) raader. Det har hidtil været vort Lands Stolthed (Stolthed!), at dets Konge uden Spor af Beskyttelse (Nellemanns mange Majestætsfornærmelsessager) kunde færdes hvor som helst i sit Rige, sikker paa allevegne at møde Sympati eller i al Fald fyldig Ærbødighed. Alle gode Borgere ville ønske, at det ikke maa blive anderledes, og det vil vel ikke kunne være Andet end, at de første Vidnesbyrd om, at den Giftsæd (for Reaktionen), Oppositionspressen hver Dag udsaar, har begyndt at bære Frugter ogsaa i Retning af skamløs Insulteren af Kongen personlig (der blev raabt: „Ned med Estrup!" At sige sin Mening om ham er altsaa at insultere Kongen!), naar han viser sig offenlig blandt os, **ville fremkalde en Undersøgelse** (dér slap det ud!). Den offenlige Moral (!) er bleven krænket (!) ved de strejkende Arbejderes Adfærd, og den kræver Oprejsning (!). Det synes efter Referatet i „Social-Demokraten", at Formanden for „Smede- og Maskinarbejdernes Forbund", Hr. Hurop, har deltaget i og vel sagtens ledet Turen. En Afhøring af ham ligger altsaa nærmest for, og efter hans Forklaring ville da ogsaa Andre være at inddrage under Undersøgelsen. Det er meget beklageligt (det gør Goos meget ondt!), om maaske atter nogle Almuesmænd skulle blive straffede for Forseelser, som de har begaaet under en ved de politiske Føreres letfærdige Agitation ophidset Stemning (nu tager Smedene straks i Skoven i en ophidset Stemning); men Folk maa lære at bøje sig under Loven (hvilken Lov?) og selv at drage Grænserne for, hvor den tilladelige Opposition hører op og hvor den utilladelige begynder."

Som man ser, er „Dagbladet" Ha'stemt; men Ingen behøver at tage Bladet alvorligt for det; thi det turde vise sig at være Forstillelse altsammen. Vi har en lille Oplysning, som vil bringe Bladet i sine vante Folder igen. Oplysningen er den, at **Hurop slet ikke var med ved den omtalte Skovtur!**

Herefter er der altsaa ingen Grund til at tro, at en „Afhøring af ham ligger nærmest". Der er ingen Grund til at tro, at de Udelukkedes Leder paa den Sag kan kastes i Fængsel paa ubestemt Tid, og der er slet ingen Grund til at tro, at Maskinarbejdernes Forbund kan blive ødelagt ad den Vej!

Men saa er der naturligvis heller ikke mere for „Dagbladet" ved den Historie. Al den mavekrybende Svada om Landets Stolthed . . . ved dets Konge . . . uden Spor . . . Ærbødighed . . . Sympati . . . alle gode Borgere . . . den krænkede Moral . . . Katten gør Æg osv. bliver pakket paa Loftet igen, og Dhrr. Goos og Grove ser sig om efter et andet Middel til at redde Fabrikanterne.

Forøvrigt kunde vi ønske at gøre „Dagbladet" et Par Spørgsmaal: Hvis Hurop havde været med, efter hvilken Lov vilde man da have straffet ham, fordi der af Deltagere i Udflugten var bleven raabt: Ned med Estrup? Hvor staar det skrevet, at man ikke maa raabe saaledes? Er der udstedt nogen provisorisk Lov i saa Henseende? eller hvis ikke, tror „Dagbladet" da, at den nuværende Regering er saa arbejderfjendtlig, at den for at straffe Hurop vilde have skyndt sig med at lave en saadan Lov? eller tror Bladet, at Domstolene i den Grad er partiske, at de for at skade Arbejderne vilde have dømt Hurop **uden** nogen saadan Lov?

* * *

Smedenes Lock-out diskuteret i „Fremskridtsklubben". I „Fremskridtsklubben"s Møde i Aftes holdt Formanden for Smede- og Maskinarbejdernes Forbund, Hurup, et Foredrag om den af Fabrikanterne iværksatte Lock-out. Han fremhævede, at den Bevægelse, der nu fandt Sted, nærmere var et af Mestrene foretaget Skridt. Smedenes Fag havde bestandig hørt til de daarligst lønnede, og den Minimumsløn, der nu fordredes, var langt fra saa høj som den, der forlangtes af de fleste andre Fag. Hvis Arbejdsgiverne uddannede deres Lærlinge paa en nogenlunde fyldestgørende Maade, saa vilde de altid kunne tjene de 27 Øre pr. Time, og naar Modstanderne desuagtet kastede Stikordet „de dovne og udnelige Arbejdere" ud i Striden, saa var det kun, fordi de derved vilde besmykke deres inhumane Færd overfor Forbundet i det Hele. Taleren gennemgik dernæst klart og udførligt, hvad der er gaaet forud for den nu stedfindende Strejk. Vi kan ganske vist endnu ikke fremvise saadanne Resultater af Arbejdernes Organisation, som det har været Tilfældet i Udlandet, navnlig i England, men vi er dog allerede gaaet saa vidt fremad, at det vilde være til allerstørste Skade for Arbejdersagen, om det lykkedes Moostanderne eller rettere Højrepartiet at bringe Splittelse ind i Sammenslutningen. Højre udøver det største Tyranni gennem sine Skruebrækkerforeninger og gennem de Fabrikanter, der vil nægte deres Arbejdere Tilladelse til at være Medlem af deres faglige Organisation (Hør!). I Fagforeningerne stilles derimod kun den samme Fordring som i enhver anden velorganiseret Forening, at man skal bøje sig for Flertallet. Højre har gjort denne Sag til et politisk Spørgsmaal, samtidig med at de troede at kunne sulte Arbejderne ud. Det vil imidlertid ikke lykkes dem. Arbejderne har hidtil kunnet glæde sig ved et rigeligt Tilbud om Bidrag, og der foreligger langt flere Ønsker om at modtage Smedenes Børn, saa længe Strejken vedvarer, end disse vil kunne imødekomme. Desuden har forskellige Handlende tilbudt at levere deres Varer til Indkøbspris til de udelukkede Smede. Taleren omtalte dernæst den nydannede Smedeforening af 1885, i Spidsen for hvilken der stod Mænd, som udtrykkelig havde erklæret, at de ikke ønskede deres Navn bekendt i denne Egenskab. For øvrigt er der Udsigt til, at det i den nærmeste Fremtid vil komme til Forhandling med enkelte Fabrikanter, og de andre vil da rimeligvis ogsaa frafalde Fordringen om, at deres Arbejdere ikke maa være Medlemmer af Forbundet. Dette er dog naturligvis endnu ikke afgjort, og Taleren anmodede derfor de Tilstedeværende om fremdeles at støtte de udelukkede Arbejdere, saa at de ikke skulde blive tvungne til at give efter i Kampen. (Vedholdende Bifald).

Efter et Øjeblikks Ophold samledes Medlemmerne igen til et hjærteligt Møde, hvor der straks udbragtes et smukt motiveret Leve for Smede og Maskinarbejdernes Forbund. Hurop takkede derfor og udbragte et Leve for Fremskridtsklubben.

Et Medlem udtalte sin Anerkendelse for, at „Social-Demokraten" havde fremdraget den mærkelige Skatteansættelse for Kongens Børn.

Alle de øvrige Talere udtalte forøvrigt deres varmeste Sympati for de udelukkede Smede, og der indsamledes et ret betydeligt Pengebeløb til dem.

* * *

Højres Krigspuds i Anledning af Smedestrejken. Blandt de mange Midler, Højre anvender, er der ogsaa det, at der rundt om i dets Provinspresse fortælles, at de Udelukkede mangler Penge. En Korrespondent skriver saaledes bl. a.:

„Allerede nu viser der sig Pengemangel for de strejkende Smede- og Maskinarbejdere. Lederne har allerede en Gang været nødsagede til at udstede Anvisninger, idet det hed sig, at Pengene desværre endnu ikke var komne paa Kontoret."

At dette er Usandhed fra Ende til anden vil bedst fremgaa deraf, at Smedene har besluttet at forhøje den ugentlige Understøttelse.

Højre er for øvrigt et ynkeligt Parti til at føre Krig. Den ene Dag fortæller dets Blade, at „Social-Demokraten", der ejes af Arbejderne, giver et voldsomt stort Overskud, den næste Dag skriver de, at Arbejderpartiet ingen Penge har. Enhver eneste Ikke-Estrupper kan indse, at der er noget selvmodsigende Slubder i dette, men Højre kører væk i samme Dur.

* * *

Venstrevælgerforeningen i Nykøbing p. F. afholdt i Mandags Aftes et Møde, hvortil Bestyrelsen for „Socialdemokratisk Arbejderforening" var indbudt. Dagsordenen var Lock-out'en i Smede og Maskinarbejderfaget. Det blev enstemmig vedtaget at støtte de udelukkede Smede og Maskinarbejdere saa kraftigt som muligt, for at de kan gaa sejrig ud af Kampen. Da det ikke alene var et fagligt Spørgsmaal det drejede sig om, men mere et politisk Kneb fra Fabrikanternes Side for at ødelægge Arbejdernes Organisation, blev det vedtaget at møde Fabrikanternes Optræden med Protest.

Bestyrelsen for Venstrevælgerforeningen har endvidere i „Lolland-Falsters Folketidende" indrykket følgende Opraab:

Til frisindede Medborgere!

Blandt alle de store politiske Spørgsmaal, der siden den provisoriske Finanslovs Udstedelse har staaet paa Dagsordenen, er der næppe noget saa betydningsfuldt, eller noget der i højere Grad har formaaet at samle det fælles Demokrati til en enig Optræden imod det frihedsfjendske, grundlovsbrydende Parti, end den af 24 Fabrikanter i Jerninduistrien iværksatte Lock-out.

At denne aldeles ikke er foretaget af Hensyn til Lønningsspørgsmaalet, fremgaar tydeligt nok deraf, at de samme Fordringer, der af Arbejderne gjordes gældende hos Eichoff, for et Aarstid siden fremsattes og blev imødekomet paa et Par andre Værksteder. Nej, Spørgsmaalet er aldeles politisk, det drejer sig om, hvor vidt Arbejdernes hidtil bestaaende Organisation, der bl. a. har gjort det muligt for Oppositionen ved de sidste Valg at sejre i Hovedstaden, skal knuses af Reaktionspartiet. Den Fordring er jo nemlig opstillet, at Arbejderne for atter at faa Arbejde skal udtræde af Fagforeningen, en Fordring, som det tillige er en Haan at slynge en fri Mand i Ansigtet, idet det er ensbetydende med at berøve ham en af de væsentligste af hans ved Grundloven hjemlede Friheder. Dette vil Reaktionen bruge som et Middel i den politiske Kamp til at tvinge sig Herredømmet. Kunde Arbejdernes Organisation blive sprængt, da vilde straks det vore vundet for Partiet, at de atter kunde erobre flere af de københavnske Kredse tilbage, og enhver, der har følt Glæden over og Betydningen af disses Overgang til Oppositionen, vil forstaa, hvilken Indflydelse dette vilde faa paa hele Kampen.

Medborgere!

I den Kamp, der nu føres, hvor alle vi, der staar i Opposition mod Grundlovsbruddet, hvad enten det er som liberale, Venstremænd eller som Socialdemokrater, der gælder det, at ingen enkelt Mand eller enkelt Stand bliver Offer, uden at der af os andre bliver vist, at vi er solidariske, og naar der som i dette Tilfælde stilles Fordringer, der faktisk vilde gøre en hel Stand til afhængige Trælle, saa maa hele Oppositionen staa Skulder mod Skulder for at hindre at dette skal ske.

Derfor anraader vi enhver frisindet Medborger om at komme Smede- og Maskinarbejderne til Hjælp med Bidrag, store eller smaa, én Gang for alle eller ugenlige.

Bidrag kan indbetales hos enhver af undertegnede.

Idet vi tillige anbefaler Landboerne snarest at iværksætte Indsamlinger gennem deres Sogneforeninger, skal vi tillade os at henlede Opmærksomheden paa den Opfordring, der er rettet fra Arbejdernes Side om ogsaa at støtte dem ved, for en Tid at tage nogle af deres Børn ud paa Landet og ved at give nogle af de ledige Arbejdere Beskæftigelse i den kraftige Høsttid, naar det kan gøres uden derved at skade Landarbejderne. Anmeldelser herom, der for Børnenes vedkommende helst maa indgives straks, inden Ferietiden udløber, modtages ligeledes af enhver af undertegnede.

Bestyrelsen for Venstrevælgerforeningen i Nykøbing, den 28. Juli 1885.

J. N. Garde, Chr. Jørgensen, Skrædermester. Tømrer.
A. Rasmussen, O. Andersen, Købmand. Kommissionær.
J. P. Petersen, Gæstgiver.

* * *

Sympatien for de udelukkede Smede og Maskinarbejdere. Cigar- og Tobakshandler Thorvald Larsen, Slotsgade 34, har velvillig tilbudt strejkende Smede og Maskinarbejdere Tobakker og Cigarer til betydelig nedsatte Priser.

* * *

Paa „Ringsted Folketidende"s Kontor er der til Smede og Maskinarbejderne i frivillige Bidrag indkommet 3·80 Kroner.

— Paa „Skanderborg Amts Avis"s Kontor er der indkommet 58 Kr.

* * *

Indsamlingskomiteen i Aarhus bringer i de aarhusianske Oppositionsblade en Tak til Deltagerne i Mødet i Nis Skov i Søndags for de store Bidrag, der ved denne Lejlighed indkom til de udelukkede Arbejdere.

Uskyldig domt for Barnemord.

—o—

Justitsminister Nellemann har i disse Dage givet Ordre til at **løslade fire Kvinder, der i lang Tid har hensiddet i Strafanstalten paa Kristianshavn som dømte for Barnemord.**

Det er Afslutningen paa den berømte, for Justitsminister, Undersøgelsesdommer, Domstole og vort hele Retsvæsen lige betegnende Fejesag, vi her staar overfor. I April Maaned d. A. skrev „Social-Demokraten" gentagne Gange om den, og Regeringen nedsatte en Undersøgelseskommission, som nu er kommen til det Resultat, at **de dømte er uskyldige**, hvorfor de som sagt er bleven sat paa fri Fod. Indtil Sagen er endelig sluttet, vil de blive underholdt af det Offentlige, men om Erstatning for den dem overgaaede Tort vil der i øvrigt ikke kunne være Tale, idet vor Lovgivning jo ikke kender noget til Humanitet overfor uskyldig dømte.

Der foreligger her to forskellige Sager. Om den ene er der endnu ikke kommet fynderligt til Offenlighedens Kundskab, den anden, der gav Anledning til Undersøgelsernes Genoptagelse, gik — som det mulig vil erindres — kortelig ud paa følgende:

I Aaret 1881 fandt man et Barnelig i en Affaldsdynge paa Fejø. Den Undersøgelse, der blev indledet, førte ikke til noget Resultat den Gang, men blev et Par Aar efter genoptaget af den nye Birkedommer, Hr. Freuchen, fordi der paa Fejø var udspredt et Rygte om, at den paa Femø hjemmehørende Pige Ane Kirstine netop paa den Tid havde været fruktsommelig. Hun afgav fuldstændig Tilstaaelse paa et meget tidligt Stadium af Undersøgelsen, og man fandt ingen Grund til at tvivle paa Sandheden af denne Tilstaaelse, da Distriktslægens Erklæring gik ud pao, at Pigen havde født. Hendes Moder, Christiane Gotfredsen, nægtede i lang Tid at være Datterens Medskyldige, men omsider aflagde ogsaa hun en Tilstaaelse, der stemte fuldstændig overens med den første. I Straffeanstalten paa Kristianshavn hensad paa denne Tid Ane Kristines gifte Søster, der ligeledes fremkom med en Forklaring, som stemte overens med Moderens og Søsterens Tilstaaelser, og som gik ud paa, at disse havde været til Stede i hendes Hjem umiddelbart før Fødselen og derfra havde begivet sig til Kirkegaarden, hvor Fødselen og Mordet skulde være foregaaet. Da Underretsdommen var afsagt, tog Ane Kirstine imidlertid sin Tilstaaelse tilbage, men denne Tilbagekaldelse frafaldt hun atter kort Tid efter, og som Følge deraf afsagde Højeret den 29. Oktober 1884 en Dom, der lød paa **5 Aars Forbedringshus for Ane Kirstine og Livstraf for hendes Moder;** den sidste Dom „formildedes" til Tugthusarbejde paa Livstid.

Saa begyndte de to dømte da at affone deres Straf, men allerede her i Foraaret forlangte Pigen at blive forhørt, idet hun saavel som Moderen nu igen paastod, at de var uskyldige. Navnlig forlangte Pigen med stor Styrke at blive undersøgt af en Læge, idet hun erklærede, at det da nok skulde vise sig, at hun aldrig havde født. Denne Lægeundersøgelse fandt da Sted ved Fængselslægen Dr. Tryde samt Overaccoucheuren paa Fødselsstiftelsen Dr. Stadfeldt, og den udviste, at **Pigen næppe nogen Sinde havde født, og i alt Fald aldrig et fuldbaaret Barn som det, for hvis Mord hun og hendes Moder var dømte.**

Hermed var det da allerede halvvejs givet, at de virkelig var uskyldige; thi vel havde Distriktslægen paa Fejø, der undersøgte Pigen før Underretsdommen faldt, afgivet Attest paa, at hun havde født et fuldbaaret Barn, men det var nu klart af den af en Autoritet som Professor Stadfeld afgivne Erklæring, at Distriktslægen enten ikke har haft Forstand paa sligt, eller ogsaa har undersøgt hen i Vejret. Og endelig viste det sig, at man heller ikke kunde stole synderligt paa Birkedommer Freuchens Politiundersøgelser, idet han nok var Specialist i at presse Tilstaaelser ud af alle mulige Mennesker. Onde Tunger fortalte endog, at hver Gang Birkedommeren mødte en Fejøboer, saa stod denne straks stille og bekendte et eller andet.

Da Sagen var bleven fremdraget i Pressen, fik Justitsministeren pludselig travlt; som bekendt letter han ikke gerne paa sig, før der er sendt Bud efter ham. Og nu fulgte under Asfessor Ingerslevs Ledelse den omtalte Kommissionsundersøgelse, der har ført til, at ikke blot disse to Kvinder, men ogsaa to andre for Barnemord dømte Kvinder fra samme Jurisdiktion er bleven løsladte som uskyldige.

Vi kommer selvfølgelig atter tilbage til denne Sag. Den er, som man ser, en ny Illustration til de Retsforhold, det nuværende Regimente holder os under. Sløje Embedsmænd, sløje Domme — det er vi saa vante til, og der er da ikke andet for, end at blive ved med det mødsommelige Arbejde, at udpege de værste Pragteksemplarer af den Art. Administrationens Jammerlighed blottes derigennem næsten daglig, og samtidig kan det ikke være andet, end at Folk maa faa Øjet op for adskillige af de store Mangler ved det nuværende Retssystem, ud af hvilket det Estrupske Ministerium ikke magter at føre os. Vi har hverken offenlig eller gratis Retspleje eller Juryer eller Erstatning til uskyldig dømte — vi har foreløbig ikke andet end Nellemann med en Stab af Hindenburgere, Goos'er, Mazantier Freuchen'er, Skiftekommissionærer og andet Habengut i en lang Elendighed. Det er som sagt mødsommeligt at luge i denne provisoriske Have, men af Erfaring véd vi dog, at et og andet kan villes væk, og derfor bliver vi ved. De fejøske Sager vil sikkert i den Henseende give os nyt Arbejde.

Maskinfabrikanternes Skruebrækkerapparat.

Som meddelt i Gaar havde de Maskinfabrikanter, der for ca. 14 Dage siden kastede deres Arbejdere paa Gaden, til i Gaar Aftes faaet en Del Individer pudset sammen til et Møde paa Østergade for at faa en saakaldt „Forening" dannet. De af disse Personer, der gik med til Projektet, har nu undertegnet et af Fabrikanterne foretaget Udvalg af „Den nye Socialist"s og „Avisen"s Gemenheder mod Arbejderne, rimeligvis i den Indbildning, at Medlemmerne af Smede- og Maskinarbejdernes Forbund straks kryber til Korset for Fabrikanterne, saa snart disse kan faa nogle Individer, der kalder sig Arbejdere, til at repetere deres Grovheder.

At denne Indbildning ikke gaar i Opfyldelse vil Fremtiden nok lære de nævnte Personer, ligesom den sikkert ogsaa vil lære dem, at der i Længden ikke er nogen Fordel at høste ved at agere Hjælpershjælper for Fabrikanterne, hverken naar deres Foretagender som saadanne lykkes, eller naar det, som Tilfældet vil blive her, ikke lykkes.

Den nævnte saakaldte „Forening" er nemlig aldeles betydningsløs. Den bestaar af samme Elementer, som saa danne Fremtoninger i Reglen altid bestaar af, **nemlig af Folk, der aldeles ikke er i Stand til at skade de Strejkende.** En Del af de ca. 100 Personer, der ikke har holdt sig for gode til at deltage i det her omtalte Foretagende, er Maskinmestre, Kvartermænd, Husejere, Oltappere osv., Folk, der ikke har, eller i al Fald indbilder sig ikke at have Interesser sammen med Smedene og Maskinarbejderne, og som ikke er berørt af Lock-out'en. En anden Del arbejder paa Steder, hvor der ingen Strejke eller Lock-out finder Sted. Heller ikke disse har i Øjeblikket nogen som helst Indflydelse paa Forholdene. En tredje Del er Skruebrækkere, der blev staaende paa ganske enkelte Fabrikker og rolig saa paa, at deres Kolleger blev kastede paa Porten. Dette er imidlertid kun et yderst ringe og aldeles betydningsløst Antal. Havde de kunnet gøre Skade, da var denne Skade allerede sket, men de er baade i Antal og i Kvalitet aldeles ustadelige. **Ingen, eller saa godt som ingen af de udelukkede, findes i Kompagniet, og dette er saaledes uden Indflydelse paa Sagens Gang.**

Hvad de nævnte Individers Grovheder angaar, da er disse som Laangods fra „Den ny Socialist" og „Avisen" næppe værd at omtale. De fortæller naturligvis om et „Tryk" som „de socialistiske Førere" skal have udøvet paa Smedene. Denne Frase har de lært udenad efter Diktat af Fabrikanterne, thi selv har de aldrig mærket noget dertil, og de taler naturligvis ikke om det Tryk, de selv udøver og som de hjælper Fabrikanterne med at udøve. En lille Sammenstilling af Kendsgerninger er her tilstrækkelig til at belyse Forholdet:

I Smede- og Maskinarbejdernes Forbund spørges der ikke om, hvorvidt Medlemmerne tillige er Medlemmer af denne eller hin politiske eller upolitiske Forening. I Forbundet har Enhver Stemmeret straks ved Indtrædelsen. I det Apparat derimod, der er oprettet for om muligt at bryde Kammeratskabet mellem de Udelukkede, taales ingen, som er Medlemmer af Forbundet eller af socialistiske Foreninger. De Indmeldte er umyndige i 3 Maaneder, efter den Tid faar de først Stemmeret. Lige som den saakaldte „Arbejder"forening af 1860 og lignende Højreforetagender har Apparatet en Udsmidningskomité paa 10 Mand, der straks fjærner enhver mistænkelig Person. Og disse Folk vil tale om „Tryk" fra „de socialistiske Føreres" Side!!

Endvidere fortæller de, at der eksisterer en „Arbejdsnedlæggelse" blandt Smedene, men de taler ikke om den Lock-out, der eksisterer. De taler ikke om, at Fabrikanterne har kastet Arbejderne paa Gaden fordi disse ikke vilde opgive deres Medbestemmelsesret til at have Indflydelse paa Lønningsforholdene. Nej, Grovhederne er kun rettede mod Arbejderne. Fabrikanterne betragtes paa Forhaand som Engle. De betaler rimeligvis ikke for at høre Sandheden.

Der fanges imidlertid ingen Sjæle blandt de Udelukkede ved de Midler, Fabrikanterne stikker frem ved Hjælp af de omtalte Personer. De Penge, det har kostet for at sætte Apparatet i Gang, er simpelt hen kastede i Rendestenen. De udelukkede Smede og Maskinarbejdere lader sig ikke sparke ud af Porten den ene Dag, for at komme tilbage som logrende Hunde den næste. Herfor garanterer saa vel den Aand, der er til Stede blandt de Udelukkede, som den Sympati og Støtte, de nyder blandt alle rettænkende Medborgere.

Til alle lithografiske Arbejdere.

Kære Kolleger! Vort Fag har i de senere Aar ført en temmelig tilbagetrukken Tilværelse og er kun undtagelsesvis traadt frem i Rækken af de organiserede Fagforeninger, naar et eller andet Spørgsmaal af større Betydning har stillet en Appel til Arbejderstanden. Vi opfordrer Eder nu atter i Dag til at vise, at I er knyttede til Arbejderpartiet med Solidaritetens Baand, at I fuldt ud vil støtte Smede og Maskinarbejderne under den Lock-out, som er iværksat af en Del Fabrikanter. De Udelukkedes Interesser er saa nøje forbundne med de øvrige Fagarbejderes, at de ikke lader sig adskille. Støt derfor ved frivillig Indsamling og støt hurtig. Bidrag modtages af Formanden og i Forentingens Lokale.

Bestyrelsen
for
Lithografisk Forbund.

Hvorledes de socialdemokratiske Foreninger dannes. En socialdemokratisk Forening er nu under Oprettelse i Hørring. Paa et Møde, som i Torsdags Aftes afholdtes for at tage under Overvejelse, om der ikke fra Arbejderne der i Byen burde ydes Bidrag til de københavnske Maskinarbejdere, blev det nemlig ikke alene vedtaget at sætte Lister i Gang til dette Formaals Opnaaelse, men da Forsamlingen følte sig generet i sine Udtalelser af Politiets Nærværelse, blev der foreslaaet at oprette en socialistisk Forening, i hvilken man fremtidig kunde mødes og udtale sig uden besværlige Vidner. En stor Del af de Tilstedeværende tegnede sig straks som Medlemmer.

Om Murer Fasfels Begravelse bringer en Meddeler til den berlinske „Volkszejtung" følgende Enkeltheder: Straks efter Fasfels Død indfandt nogle af hans nærmeste Venner sig i Hospitalet og erklærede, at ville sørge for en passende Begravelse. Fasfel var desuden Medlem af en Begravelseskasse, hvoraf der vilde blive udredet 80 Mark. For dette Beløb blev der købt en anstændig Kiste, der blev købt et Gravsted paa den frireligiøse Menigheds Kirkegaard ved Poppelalleen, og der beskiltes en Ligvogn af 2den Klasse. Efter Bestemmelsen skulde Begravelsen ske i Mandags, men paa Autoriteternes Foranledning blev Liget ført til Obduktionshuset, for, af Hensyn til den indledede Undersøgelse, at faa Fasfels Dødsaarsag nøjagtig konstateret. Da nu Politiets bekendte Forbud blev opslaaet Mandag Eftermiddag og Tirsdag Morgen, begav nogle af Fasfels Venner sig om Tirsdagen til Politipræsidiet, for at forespørge, hvorledes de overhovedet havde at forholde sig angaaende Begravelsen. De fik det Svar, at de vilde faa al fornøden Underretning hos Ligkommissæren. Denne meddelte dem til deres største Overraskelse, at Fasfel allerede var begravet om Mandagen (se Artiklen „Murerstrejken i Berlin" i Gaarsnumret af nærværende Blad. Red.) paa Fattigkirkegaarden i Friedrichsfelde. Den fra Vennernes Side til Obduktionshuset sendte Ligkiste var sendt tilbage, og man havde lagt Fasfels Lig ien af de sædvanlige „Næsetrykkere"! Hele Tirsdag Eftermiddag ventede flere Tusende Mennesker forgæves i Poppelalleen paa Ligtoget; det var befalet Graveren at lukke Kirkegaarden fra Kl. 1—5 Eftermiddag. — Fasfel efterlader en i Spandau levende Søster, der paa Grund af Sygdom ikke kunde komme tilstede ved Begravelsen, og en Broder i Breslau, der endnu ikke har svaret paa Dødsanmeldelsen. Det vil nærmest afhænge af disse to Søskende, om Broderens Lig bliver gravet op igen og stedet til hvile paa den frireligiøse Kirkegaard. — Onsdag Eftermiddag indsandt Deputationer af Fagfæller sig paa Kirkegaarden og nedlagde Kranse paa Fasfels Grav. Omtrent 200 Personer var tilstede.

Strafferattest for Folkethingets Formand. Der er rekvireret Strafferattest (ɔ: Attest fra tidligere Opholdssted for før ikke at have været straffet) for Folkethingsmand Berg i Anledning af Holstebrosagen. Saadan Attest plejer ikke at forlanges, uden hvor der med Sikkerhed ventes Tiltale og Straffedom.

Folkethingsmand Berg er bleven optaget som Æresmedlem af Kolding Vaabenbrødreafdeling.

Politisk Møde. I Følge Telegram til Ritz. Bur. afholdtes i Gaar i Marstal et politisk Højremøde, ved hvilket Andersen talte for Kongen, Matzen for Fædrelandet, Jagd for Grundloven.

Embedsmændene og Forsvarsvæsnet. I de sidste Dage er der fra Klasselotteriets Bestyrelse paany omsendt Cirkulærer — undertegnede med Klasselotteriinspektør Bülows Navn —, hvori der tilbydes Kollektørerne 3 pCt. af, hvad de kan formaa Publikum til at tegne sig for til Forsvarsvæsnets Fremme!!!

En smuk Maade at virke for „Livssagen" paa! Bestyrelsen for Klasselotteret tillader sig altsaa paa den Maade uden videre at disponere over en Del af de Penge, som besæstningsgale Mennesker mulig giver til „Forsvaret", for dermed at præmiebelønne Kollektørerne. Bidragene vil, naar Publikum bliver bekendt med denne nye Trafik, forhaabenlig blive derefter.

Sundhedstilstanden i København. Som sædvanlig om Sommeren hersker der i denne Tid her i Byen en Del Sygelighed. Det er navnlig Kolerine og Halskatarrh, der er de fremherskende Sygdomsformer, men Tilfældene har dog gennemgaaende en mildere Karakter, og Dødeligheden er ikke meget større end sædvanlig.

Arbejderrisiko. En ældre Murersvend, som arbejdede paa Schimmelmanns Palais i Bredgade, styrtede i Gaar Formiddags ned fra et Stillads, hvorved han brækkede sit ene Ben. Han bragtes til Frederiks Hospital, hvor han foreløbig blev forbunden, og derfra til Kommunehospitalet.

— Ved Ophejsning af Tømmer til en under Opførelse værende Bygning paa Hjørnet af Gormsgade og Dagmarsgade skete i Gaar et beklageligt Ulykkestilfælde, idet en Arbejder, som var beskæftiget med at modtage Tømret, ved at det hertil benyttede Tov sprang, styrtede fra 4. Sal ned paa Gaden. Han blev i en lidende Tilstand af sine Kammerater kørt til Kommunehospitalet.

Desertioner ved 15. Bataillon. 15. Bataillons Mandskab lader ikke til at befinde sig synderlig vel i Kastellet. I det mindste forefalder der hyppige Desertioner fra Bataillonen. Nogle mener, at det er Varmen, der i denne Tid afskrækker Soldaterne og lokker en Del af dem til Udflugter paa egen Haand. I Reglen vender de dog tilbage inden 3 Dage og faar saa deres Straf: nogle Dages mørk Arrest, hvilket i denne Tid nok betragtes som en Ekstra-Rekreation, da Arrestlokalerne skal være rart kølige. Højere Straf venter først Flygtningerne, naar de blive mere end 3 Dage borte, og det véd de godt. Det fortælles, at „Femtendes" Mandskab har fundet paa et nyt Kneb for at faa Lov til at være i Fred medens de nyder deres Frihed; de ombytter nemlig Femtallet i Huen med et Syptal og gaar saa omkring som hørende til 17. Bataillon i Sølvgade.